

Samenvatting sessie 3b: Nieuwe financieringsmechanismen

Aan sessie 3B namen de volgende personen deel:

Dhr. Stefano Pagiola (Wereldbank) gaf een totaaloverzicht van de betalingen voor milieudiensten.

Dhr. John Clement, consultant bij DFID, gaf een uiteenzetting over de perspectieven van de nieuwe financieringsmechanismen.

Dhr. Henry Van Gael (Business Development Energy, Fortis Bank) stelde het initiatief van Fortis voor om betere opportuniteiten te creëren voor projecten rond schone ontwikkeling in Centraal-Afrika.

Dhr. Simon Petley, Chief Executive Officer & directeur van EnviroMarket, stelde een studie voor die zijn bedrijf (EnviroMarket) uitvoerde over effectisering als financieringsmiddel voor projecten rond duurzame ontwikkeling van natuurlijke hulpbronnen.

Dhr. Christophe Besacier (Franse Ambassade in Gabon) en **dhr. Denis Koulougna Koutou** (ministerie van Milieu en Bosbeheer van Kameroen) lichtten een voorbeeld toe van schuldkwijtschelding van Frankrijk aan Kameroen in het kader van het sectorale programma bosbeheer/ milieu.

Tijdens de debatten kwamen de volgende elementen naar voren:

- De sessie toonde aan dat er momenteel een hele reeks instrumenten en mechanismen naast elkaar bestaan die zich in de start- of de proeffase bevinden. Elk ervan is interessant in het licht van de problematieken die men wil aanpakken en van de specifieke contexten, maar momenteel blijkt geen enkel een universeel antwoord te kunnen bieden;
- inzake de CDM's (mechanismen voor schone ontwikkeling) bleek uit de discussie dat het mechanisme op zich weliswaar interessant is, maar dat er een probleem schuilt in het feit dat de enige koolstofmarkt die momenteel functioneel is (de Europese markt), geen tijdelijke/ niet-permanente kredieten mogelijk maakt zoals de kredieten die werden toegestaan aan bosbouwprojecten. Er is vanuit de privésector dus geen vraag naar dit soort projecten, al zal daar tegen 2010 vermoedelijk wel verandering in komen;
- momenteel zijn minder dan 10 % van alle koolstofprojecten bosbouwprojecten en is slechts een heel klein deel ervan gesitueerd in Afrika;
- ook de betalingsmechanismen voor milieudiensten kwamen aan bod, met voorbeelden inzake waterbevoorrading in Latijns-Amerika. Voor water is het vrij gemakkelijk om de gebruikers te identificeren (onder wie de begunstigen van milieudiensten). Dat is echter niet het geval voor bossen, aangezien de diensten hier minder duidelijk afgelijnd zijn (opvang van CO₂, luchtkwaliteit, biodiversiteit, recreatie, ...);
- het project "EnviroMarket" werd voorgesteld. Het omvat een systeem waarbij de investeerders niet alleen zouden kunnen beleggen in hout (winning), maar ook in andere bosmilieudiensten, om op die manier hun investeringsportefeuille te verbeteren. Dit systeem is echter moeilijk haalbaar in de DRC, want de concessiehouders zijn er geen eigenaar;
- het experiment tussen Frankrijk en Kameroen voor schuldkwijtschelding in ruil voor een beter bosbeheer, zou eventueel ook kunnen worden toegepast in de DRC. In dat geval zou de bossector wel één van de strategische ontwikkelingsprioriteiten moeten worden in de DRC (en ingeschreven moeten worden in het Strategisch Rapport voor

- Armoedebestrijding (PRSP)). In het kader van de schuldkwijtschelding zou er ook een fonds kunnen worden opgericht voor de ontwikkeling van instrumenten op langere termijn (oprichting van een Stichting voor transnationale beschermde gebieden, ...);
- ook "vermeden ontbossing" kwam aan bod; de mechanismen om de waarde na te gaan van het behouden bosbestand, blijven nog altijd complex, maar het systeem moet wel verder bestudeerd worden;
  - tot slot werd het duidelijk dat er geen mirakeloplossing bestaat, maar dat er wel ruimte is voor al die instrumenten en dat de experimenten moeten worden voortgezet. Er werd ook opgemerkt dat er inzake een beter bosbeheer sprake is van een gedeelde verantwoordelijkheid: van de bevolking (respect voor en beredeneerd gebruik van de beschikbare hulpbronnen), van de ontwikkelingspartners (middelentoe wijzing, onderzoeks- en opleidingssteun, internationale mechanismen, ...), van de privésector (naleving van de gedragscodes en goede praktijken, ...), van de investeerders (blijven investeren in Afrika), maar ook van de nationale en lokale autoriteiten. De investeerders van hun kant kunnen pas present geven als er een wettelijk en bestuurskader is, er duidelijke en stabiele eigendomsrechten zijn, naast een controle- en een sanctieapparaat, en de politiek voldoende geloofwaardig is om privé-investeerders ertoe aan te zetten om zich op die markt te lanceren.